

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 112/2017
14.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Младеновића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Краљеву Кж1 126/16 од 09.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 14.02.2017. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Младеновића, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Краљеву Кж1 126/16 од 09.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К 107/14 од 31.08.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због два кривична дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ, па је, након што су му утврђене појединачне казне затвора за кривична дела у питању у трајању од по три месеца изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава Основног јавног тужиоца у Рашкој на име трошкова вештачења плати износ од 15.824,00 динара у року од 30 дана, а да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 30 дана, док су оштећени ББ и ВВ упућени на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 126/16 од 09.11.2016. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Рашкој преиначена је пресуда Основног суда у Рашкој К 107/14 од 31.08.2016. године у погледу одлуке о казни, тако што је Виши суд у Краљеву окривљеном АА за два кривична дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за која је првостепеном пресудом оглашен кривим утврдио појединачне казне затвора у трајању од по два месеца, па га је применом одредбе члана 60. КЗ осудио на јединствену

казну затвора у трајању од три месеца, док је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против пресуде Вишег суда у Краљеву Кж1 126/16 од 09.11.2016. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Младеновић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 42. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду преиначи, тако што ће као неосновану одбити жалбу Основног јавног тужиоца из Рашке и потврдити пресуду Основног суда у Рашкој К 107/14 од 31.08.2016. године.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Младеновића, је недозвољен.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног АА наводи повреду закона у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 42. КЗ, коју не опредељује навођењем конкретне повреде закона ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, а из образложења захтева и навода да је другостепени суд погрешно утврдио постојање отежавајућих околности на страни окривљеног и истима дао карактер особито отежавајућих околности, не наводећи при том о којим отежавајућим околностима се ради, те да, осим олакшавајућих околности наведених у побијаној пресуди на страни окривљеног стоје и друге олакшавајуће околности које се огледају у чињеници да исти није ожењен, да је на путу да заснује породицу, да се истовремено брине о својој мајци са којом и живи у њеном стану, да му је мајка остала без посла, због чега је била принуђена да прихвати породичну пензију након смрти оца окривљеног, која је веома ниска и износи само око 9.000,00 динара, што се потврђује исправност става првостепеног суда да се и условном осудом према окривљеном може постићи сврха кажњавања из члана 42. КЗ, по оцени Врховног касационог суда произилази да оспорава оцену коју је у образложењу побијане другостепене пресуде дао суд везано за околности од значаја за одмеравање казне.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10)

и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Како се у захтеву браниоца окривљеног не наводи ни једна повреда закона прописана у члану 485. став 4. ЗКП, то је захтев по оцени Врховног касационог суда недозвољен.

Руковођен изнетим разлозима Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа- судија

Радмила Драгичевић-Дичић,с.р.